

49 - Dinsdag 4 Juni 2019

Het eerste dipje kwam al toen Casey thuiskwam uit school. Bij binnenkomst kreeg ik een zoen en vroeg ze of het goed ging. Heel apart, want ze weet niet wat er gisteren in het ziekenhuis besproken is.

Ik sta op dit moment vrij nuchter in de hele situatie, maar voor mijn omgeving is dit allemaal heel anders. Toen Casey thuiskwam, besepte ik me dat maar weer eens.

Hoe het allemaal gaat lopen dat weet niemand, maar dat het weer een spannende tijd gaat worden is een ding wat zeker is.

Het feit dat Cees zo betrokken is, geeft me in ieder geval het vertrouwen dat alle mogelijke opties bekeken zullen worden. Hij heeft er nog meer moeite mee als ik, en dat terwijl hij in al die jaren toch genoeg ellende voorbij heeft zien komen. In augustus neemt hij afscheid. Ik heb eerder de grap gemaakt dat ik er dan ook mee stop. Als het allemaal meevalt, dan wordt het aanpoten om voor augustus het boek

te sluiten. Mocht het echt fout zijn, dan moet ik het in ieder geval rekken tot na zijn afscheid, want ik stap er zeker niet uit terwijl ik bij hem onder behandeling sta! Ook gaan we nog steeds dat biertje doen, zonder over deze ellende te praten.

Het is echt ongeloofelijk hoeveel lieve berichten en steun ik van familie, vrienden en vage kennissen krijg. Mocht het allemaal toch goed aflopen dan gaat het een aardig feestje worden.

Dat feestje gaat er ongeacht de uitslag toch wel komen, want ook als het niet goed is moeten we vieren dat we elkaar toch gekend hebben. Zielig gedoe daar heeft niemand wat aan.

